

Σταθόπ. 51. — Διάφορος είναι ἡ σημασία τῆς κατωτέρω ἀναγεγραμμένης κομματικῶς.

κομματίδιον πολιτικόν, τό. Ἄκρ. 15 Μαρτ. 89. — Πρωτὰ 24 Φεβρ. 95 καὶ 3 Νο. 97.

κομματίζω φέρομαι ἢ πράττω κομματικῶς. Στ. Ξέν. 88. — κομματισθεὶς στρατός. Στ. Ξέν. ἐν Βρετ. ἀστ. 20 Φεβρ. 92. — Ἰω. Ἀηδονόπ. ἐν Ἄκρ. 9 Ἀπρ. 95. — κομματισμένος, ὁ εἰς κόμμα πολιτ. τεταγμένος. Ἄκρ. 9 Δεκ. 94.

κομματικομαθῆστατος ἦτο (ἐν τοῖς πολιτικοῖς, δηλ.) ὄχι νομομαθὴς ὁ δεῖνα. Ἄκρ. 22 Μαΐου 94.

* **κομματικός**, 3. (πολιτικ.) Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἐστ. ἐρ. 7 Αὐγ. 95.

κομμακότης, ἡ. (πολιτικ.) Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄγ. Βλ. λ. 97. — Πρβλ. κομματισμός.

κομματικὸς χρόνος, 2. (πολιτικ.) Times. ἐν Ἄκρ. 1 Μαΐου 98.

κομματικῶς, (πολιτικ.) Θ. Γ. Ὁρφ. 58. — Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἄστν 29 Ἰουν. 96.

κομματισμός, ὁ. (πολιτικ.) Ἄγ. Βλ. λ. 71. — Ν. Παπαλεξανδρ. 88. — Ν. Κοντ. λ. 89. — Ἐπ. Κ. Κυριακ. 92.

κομματίτις, ἡ. (πολιτικὴ νόσος.) Ἄκρ. 4 Ἀπρ. 95.

κομματοδουλοσύνη, ὁ. Ἄκρ. 6 Ὀκτ. 90. **κομματοδουλοσύνη**, ἡ. Ἄκρ. 14 Ἰανουαρ. 92.

κομματοειδής, 2. (βακτῆρια.) Ἐστ. δελτ. 10 Νο. 85 καὶ 16 Αὐγ. 92. — Ἄστν 26 Σεπτ. 95. — κομ. βόστρυχος κόμης, δηλ. ἔχων τὸ σχῆμά του ἐν τῇ γραφῇ κόμματος. Ἐστ. 13 Ἰουλ. 86.

κομματοζυγός, ὁ. (πολιτικ.) Ἄλφ ἐν Ἄκρ. 27 Μαρτ. 94. κομματοκρατούμενη πόλις.

κομματοκρατεῖται ἡ Ἑλλάς (πολιτικ.) Νέα Ἡμ. Τεργ. Σεπτ. 95. — Ἄκρ. 21 Αὐγ. 97.

κομματοκρατία, ἡ. (πολιτικ.) Ἄκρ. 11 Ἀπρ. 95. — Ἡμέρα Τεργ. Ἰουλ. 95.

κομματοκρατικοί, οἱ. (πολιτικ.) Ἄκρ. 16 Μαρτ. 95.

κομματολογία, ἡ περὶ τὰ κόμματα (τὰς ἐν τῇ γραφῇ στίξεις.) Εἰρ. Ἀσ. 63.

κομματομείξια, ἡ ἐν τῇ πολιτικῇ. Ἄκρ. 29 Ὀκτ. 89.

κομματοπαράδοτον ἔθιμον (ἐν τῇ πολιτικῇ.) Ἄκρ. 4 Μαΐου 91.

κομματοποιός, 2. (ἄρθρα ἐφημερίδων.) Ἄκρ. 24 Μαΐου 94.

κομματοσπαρακτικός, 3. (ἄρθρα ἐφημερίδων.) Ἄκρ. 24 Μαΐου 94.

κομματοσύνη, ἡ. (πολιτικ.) Ἄκρ. 21 Ἰουν. 94.

κομματοφοβία, ἡ. Ἄστν 14 Ἀπρ. 95. **κομμοχρώματα**, τὰ. Ἄν. Κορδ.

κομμοχρωματογραφία, ἡ. Ἄν. Κορδ. **κομμάσις**, ἡ. (νόσος φυτῶν.) Ἄκρ. 28 Αὐγ. 94. — Πρβλ. κομμάσις.

κομμιδυναμίτις, ἡ. Ἀγγελία Ἑλ. πυριτιδοποιεῖον ἐν Ἄκρ. 4 Ἰαν. 98.

= **κομμλάκα**, ἡ. Α. Σπαθάρ. 86.

κομμιοειδής, 3. Κ. Κοντογ.

κομμιοφόρος, 2. (δένδρον.) Σκαρλ. λ. 56, ἐν ἐρμ. — Ὀμηρος 75. — Ἡμερολ. Νέων Ἰδ. 82. — κομμιοφόρα Ἑλλη. Ἄκρ. 13 Μαΐου 94.

κομμυόβητινή, ἡ. Κ. Κούμ. 12.

κομμύσις, ἡ. Ἄκρ. 13 Μαΐου 94.

κομμοδυναμίτις, ἡ. Ἀγγελία Ἑλλην. πυριτιδοποιεῖον ἐν Ἄκρ. 23 Νο. 96.

κομμότης, ἡ. (!) Δ. Μαζαρ. 66.

= **Κομμούνα**, ας, ἡ. Γάλ. Commune. Ἐκ τῶν πολλῶν σημασιῶν τῆς λέξεως ταύτης τῆς δηλοῦσης κοινὸν μὲν ἀπὸ τῆς ἀξίας τῆς ἀναγραφῆς ἐν τῇ παρουσίᾳ Συναγωγῆς ἢ εἰδικωτάτης σημασίας τῆς ἐν ἔτει 1871 συστάσεως φοβεράς καὶ τρομερᾶς ἐν Παρισίῳ κοινότητος, ἣν καὶ οἱ Γερμανοὶ συνήθως Commune καλοῦσι καὶ ἡμεῖς τῷ ἑνὶ ὀνόματι, οἷον ἐν Ἄκρ. 20 Νο. 95. Ἰσως δ' ἐπρεπεῖν Ἑλληνιστὶ νὰ φράζεται Κομμούνα, ὡς ἐγράφητο τὸ πάλαι Λατινικῶν λέξεις, ἔχουσαι τὴν πρόθεσιν cum (=com, con) οἷον Κωγκορδία, Κώνστας, Κωνσταντία. **κομμωτήριον**, τό. Ἄκρ. 29 Ἰουλ. 88. — Ν. Κοντοπ. λ. 89.

Κομνηνίδης ὁ. ὄν. κύρ. οἰκογεν.

κομύσσα κεφαλή. Ἰω. Καρυσ. — Ἐν τοῖς Λεφ. τ. ἀρχ. γλ. ὅπ. κομύσσα. μετ.

κομοφορία, ἡ. Ἄκρ. 3 Νο. 94.

κομοφόρος, 2. Γ. Ρουσιὰδ. — Ἰάκ. Πολυλ. 80.

κομπάστρια, ἡ. Ἀδ. Κορ. 15.

κομπολογηδὸν ἐτύπωσε τὰ ἄσματα ὁ Ῥ. ὅπως τυποῦται ὁ πέζος λόγος. Δ. Ν. Βερν. 60.

κομπολογήματα, τὰ. Πρωτὰ 13 Νο. 96 καὶ 20 Αὐγ. 98.

κομπόσφορος, 2. Εὐγ. Βούλγ.

κομποφάνεια, ἡ. Π. Σούτσ. 64. Ἄγ. Βλ. λ. 77.

